

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE

privind înființarea Institutului Revoluției române din decembrie 1989

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Se înființează Institutul Revoluției române din decembrie 1989, denumit în continuare *Institutul*, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică.

(2) Sediul Institutului este în municipiul București.

Art. 2. – Institutul are ca obiect de activitate analiza științifică a premiselor, desfășurării și efectelor – în plan politic, economic, social – ale Revoluției române din decembrie 1989, în scopul realizării unei imagini documentate, obiective și cuprinzătoare asupra acestui eveniment cardinal din istoria contemporană a țării noastre.

Art. 3. – Pentru realizarea obiectului de activitate și a scopului activității sale, Institutul organizează culegerea, arhivarea, cercetarea și publicarea documentelor referitoare la Revoluția română din decembrie 1989, având următoarele atribuții principale:

1. în domeniul documentării:

a) solicită și achiziționează contra cost, respectiv, primește prin transfer sau ca donație, orice mărturie, publicație ori document al Revoluției române sau despre aceasta;

b) organizează sub egidă proprie și coordonează arhiva, biblioteca, precum și un muzeu național al Revoluției române, prin preluarea documentelor despre aceasta, existente în original sau în copie, pe orice tip de suport, de la alte instituții ale statului care au întreprins studii și cercetări privind acest eveniment;

c) constituie un fond public documentar cuprinzând publicații, cărți, colecții de reviste, ziare, manifeste, imagini foto și video și orice alte înscrisuri legate de premisele, desfășurarea propriu-zisă și evocarea Revoluției române;

2. în domeniul cercetării:

a) efectuează studii și cercetări, în țară și în străinătate, pentru aprofundarea premiselor interne și a conjuncturii internaționale în care a avut loc Revoluția română;

b) dezvoltă relații de colaborare și de comunicare cu persoane și instituții, din țară și din străinătate, care sunt preocupate de cunoașterea și reflectarea Revoluției române, instituind un parteneriat activ cu societatea academică și civilă;

c) sistematizează, din punct de vedere tematic și problematic, după rigori științifice, fondul documentar și arhivistic pe care îl constituie în legătură cu desfășurarea Revoluției române;

3. în domeniul comunicării:

a) finanțează editarea și reeditarea, tipărirea și publicarea, pe orice tip de suport, a unor memorii, cărți, studii, articole, colecții de documente scrise, fotografice și audiovizuale, privitoare la Revoluția română;

b) organizează reuniuni și colocvii consacrate Revoluției române și reprezintă cercetarea românească în acest domeniu la întâlnirile științifice naționale și internaționale;

c) sprijină conceptual, metodologic și material, în limita sumelor alocate de la buget, proiecte și programe ale organizațiilor societății civile și ale asociațiilor de revoluționari consacrate studierii și/sau evocării Revoluției române.

Art. 4. – În cadrul Institutului se constituie:

a) Colegiul Național al Institutului Revoluției române din decembrie 1989, ca organ deliberativ de conducere a Institutului, cu mandat permanent, format dintr-un număr de 25 de personalități reprezentative și recunoscute ale Revoluției române. Membrii Colegiului Național sunt desemnați de către Președintele României, cu consultarea

Secretariatului de Stat pentru problemele revoluționarilor și a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989;

b) Consiliul Științific al Institutului Revoluției române din decembrie 1989, ca organ consultativ științific al Institutului, format dintr-un număr de până la 21 de membri, desemnați de Colegiul Național, prin consultarea Academiei Române și a Ministerului Educației și Cercetării.

Art. 5. – (1) Institutul este condus de un președinte, ales de Colegiul Național al Institutului dintre personalitățile care au avut un rol de primă mărime în desfășurarea Revoluției române. Atribuțiile președintelui sunt stabilite de Colegiul Național.

(2) Colegiul Național al Institutului numește ca organe executive un director general, ajutat de un director general adjunct, pe o perioadă de 5 ani. Aceștia sunt aleși dintre membrii Colegiului Național și ai Consiliului Științific al Institutului, la recomandarea președintelui.

(3) Directorul general și directorul general adjunct ai Institutului sunt încadrați și salarizați la nivelul funcțiilor asimilate celor de secretar de stat și, respectiv, de subsecretar de stat.

(4) Directorul general are următoarele atribuții principale:

- a) organizează și conduce întreaga activitate a Institutului;
- b) este ordonator de credite, în condițiile legii;
- c) asigură gestionarea fondurilor bănești și a patrimoniului Institutului, potrivit legii;
- d) aprobă bilanțul contabil și contul de execuție bugetară;
- e) numește și destituie, potrivit legii, personalul Institutului.

(5) Directorul general adjunct coordonează activitatea de cercetare, respectiv Consiliul Științific, fiind înlocuitorul de drept al directorului general și exercitând atribuțiile delegate de acesta.

Art. 6. – (1) Numărul maxim de posturi salarizate ale Institutului este de 25, exclusiv directorul general și directorul general adjunct.

(2) Personalul Institutului este salarizat conform prevederilor legale aplicabile personalului din sectorul bugetar.

(3) Structura organizatorică, atribuțiile personalului și regulamentul de organizare și funcționare ale Institutului se aprobă de Colegiul Național, la propunerea președintelui.

Art. 7. – Pentru îndeplinirea obiectivelor sale, Institutul colaborează cu Academia Română, cu instituții guvernamentale, precum și cu asociații și organizații ale societății civile care au preocupări legate de studierea Revoluției române.

Art. 8. – (1) Cheltuielile curente și de capital ale Institutului se finanțează din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Senatului.

(2) Veniturile proprii se obțin din activități realizate direct de Institut, după cum urmează:

a) editarea și vânzarea de cărți, publicații, lucrări și studii de specialitate;

b) cofinanțări de programe și proiecte;

c) studii, proiecte și prestări de servicii;

d) exploatarea bunurilor pe care le are în administrare;

e) sponsorizări și donații, în condițiile legii;

f) alte activități specifice realizate de către Institut, inclusiv prin încheierea de contracte cu persoane fizice sau juridice.

Art. 9. – (1) Pentru perioada de funcționare din anul 2004, finanțarea cheltuielilor necesare înființării, organizării și funcționării Institutului se asigură integral de la bugetul de stat.

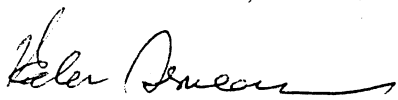
(2) Fondurile necesare finanțării cheltuielilor prevăzute la alin.(1) se asigură din fondul de rezervă bugetară, la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004.

Art. 10. – Se autorizează Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, să asigure spațiul și mijloacele necesare organizării și funcționării Institutului, în condițiile legii.

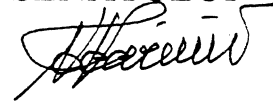
Art. 11. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă art.14 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, nr.341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.654 din 20 iulie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 7 decembrie 2004
Nr. 556